

РЕШЕНИЕ

№ 1148

гр. София, 22.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 26.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **10233** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Д. Ал Д., ЛНЧ [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], вх. „В“, ет. 6, ап. Б20, чрез адв. М. К. – САК, срещу Решение № 4332р54453/13.09.2022г., изд. Началник Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което е отказано да бъде издадено българско СУМПС на жалбоподателя Д. Ал Д. по подаденото заявление рег. № 40143/16.08.2022г. и представеното СУМПС от О. арабски емирства.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на оспореното решение, издадено при нарушение на материалните норми. Твърди се, че при подаване на заявлението е изпълнил всички изискуеми документи, описани в Меморандума за разбирателство между Министерство на вътрешните работи на Република България и Министерство на вътрешните работи на О. арабски емирства относно взаимно признаване и подмяна на свидетелства за управление на МПС. Изтъква се, че административният орган неправилно е тълкувал разпоредбите на Меморандума като е посочил, че жалбоподателят не е гражданин на нито една от страните по Меморандума. В тази връзка се сочи, че жалбоподателят е роден именно в О. арабски емирства, поради което и в тази страна му е издадено валидно СУМПС. Искане се отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят, представляван от адв. К. поддържа жалбата и моли оспореното решение да бъде отменено, по подробно изложените аргументи в

жалбата.

Ответникът – Началник Отдел ПП при СДВР не се явява, не е представляван и не е заявил становище по жалбата.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 16.08.2022 г. Д. Ал Д., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в Обединени арабски емирства е подал заявление № 40143, адресирано до началника на сектор ПП" при СДВР, с искане за подмяна на притежаваното от него чуждестранно СУМПС № 179306/18.04.2017 г., с отбелязана категория „Леки превозни средства“, издадено в О. арабски емирства (О.), с българско свидетелство за управление на МПС за категория „В“, без полагане на изпит.

Към заявлението са приложени документи по опис: документ за самоличност, документ за платени такси; карта за медицински преглед на водач на МПС за съответната категория; декларации по чл. 151, ал. 5 и ал. 7 и по чл. 159, ал. 2 от ЗДвП; копие на чуждестранното СУМПС № 179306/18.04.2017 г., издадено в О. / с превод на български език/, копие на уверение, издадено от МОН, за завършено средно образование.

Видно е, от приложеното по делото (в превод на български) заверено копие на чуждестранното свидетелство за управление на МПС, издадено от Обединени арабски емирства, че относно категорията е отбелязано „Леки превозни средства“.

Видно от приложеното към заявлението свидетелство за управление на МПС № 179306/18.04.2017 г. Д. Ал Д. е гражданин на С.. Към административната преписка е приложена Справка за лице - АИС „Български документи за самоличност“, съгласно която Д. Ал Д. притежава разрешение за пребиваване №[ЕИК], изд. от МВР на 01.08.2022г., с валидност до 22.07.2023г.

С решение № 4332р54453/13.09.2022г., началникът сектор "Пътна полиция" при СДВР отказано да бъде извършена замяна с българско СУМПС на представеното от Д. Ал Д. СУМПС от О., подадено със заявление рег. 40143/16.08.2022г.АО се е позовал на обстоятелството, че в представеното СУМПС № 179306/18.04.2017 г. на О. е отразено, че жалбоподателят е с гражданство „С.“, а съгласно чл. 3, т. 10 от Меморандум за разбирателство между Министерство на вътрешните работи на Република България и Министерство на вътрешните работи на О. арабски емирства относно взаимно признаване и подмяна на свидетелства за управление на МПС, одобрен с Решение № 338 от 21 май 2018 г. на Министерския съвет, в сила от 3 юли 2018 г., обнародван в Държавен вестник, брой 59 от 17.07.2018г., разпоредбите на този меморандум за разбирателство не се прилагат по отношение на кандидати, които не са граждани на нито една от страните.

Изложената фактическа обстановка съдът възприе от представените и приети като доказателства документи, съдържащи се в административната преписка по издаването на оспореното решение, включително доказателствата, събрани във връзка с постановеното Решение № 4332р54453/13.09.2022г. на началника сектор "Пътна полиция" при СДВР за отказ за издаване на българско СУМПС на жалбоподателя Д. Ал Д. и представените допълнително такива от ответника, както и представеното с жалбата и прието като писмено доказателство по делото разрешение за пребиваване.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок за обжалване, срещу подлежащ на обжалване акт от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 4, ал. 1 от приложимата Наредба № I-157 от 1.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина, а именно от началникът на съответното структурно звено по регистрация "Пътна полиция" при ОД на МВР. Приложена е и Заповед от Директора на СДВР, видно от която, поради ползване на платен годишен отпуск, началник Отдел „Пътна полиция“ при СВДР, е бил заместван от комисар Р. Н. за времето от 05.09.22г. до 16.09.22г. вкл., като оспореното решение № 4332p54453, е издадено от Р.Н. на 13.09.2022г.

Решението е постановено в писмена форма и съдържа всички изискуеми реквизити съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК, с излагане на съответни, макар и лаконични, мотиви от фактическа и правна страна, които се потвърждават от съдържащите се в административната преписка писмени доказателства. Според ангажираната в оспореното решение разпоредба на чл. 59, ал. 1 АПК административният орган издава или отказва издаване на акта с мотивирано решение. При постановяването му, не се установява ответният орган да е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, което да е довело до неправилно приложение на материалния закон.

Спорът по делото е относно приложението на материалния закон и се свежда до това законосъобразно ли е било отказано издаване на българско СУМПС на жалбоподателя въз основа на притежаваното от него свидетелство за управление на МПС № 179306/18.04.2017 г., издадено в О..

Съгласно чл. 161 от ЗДвП, свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено в друга държава, е валидно на територията на Република България за категорията, за която е издадено, в следните случаи: 1. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията; 2. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Споразумението между страните по С. договор относно статута на техните въоръжени сили при условията на чл. IV, буква "а" от него; 3. свидетелството е придружено от легализиран превод на български език; 4. свидетелството е международно и отговаря на изискванията на приложение № 7 към Конвенцията за движението по пътищата; 5. свидетелството е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария.

Съгласно чл. 162, ал. 4 от ЗДвП, чуждестранно национално свидетелство за управление на моторно превозно средство на български гражданин или чужденец, издадено от държава, която не е членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, се заменя с българско свидетелство за управление без

полагане на изпит, ако държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията. А в, ал. 5 на чл. 162 от ЗДвП е посочено, че в случаите, когато чуждестранно национално свидетелство не отговаря на изискванията по, ал. 4, българско свидетелство за управление на моторно превозно средство се издава след успешно полагане на изпит.

Процедурата по признаване и подмяна на чуждестранно национално свидетелство за управление на МПС е подробно уредена в чл. 17 от Наредба № I-157 от 1.10.2002 г. Съгласно, ал. 1 на чл. 17, признаване и подмяна на чуждестранно национално свидетелство за управление на МПС се допуска, ако страната, издала съответното свидетелство, е подписала и ратифицирала Конвенцията за движението по пътищата /В., 1968 г./ и свидетелството отговаря на приложение № 6 към конвенцията /т. 1/ или ако страната, издала съответното свидетелство, е подписала и ратифицирала Конвенцията за движението по пътищата /В., 1968 г./ и е подписала споразумение с Република България за взаимно признаване и преиздаване на свидетелствата за управление на МПС /т. 2/ или ако страната, издала съответното свидетелство, е държава - членка на Европейския съюз, или друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или Конфедерация Швейцария /т. 3/. Според ал. 2, подмяната на свидетелството, по ал. 1, т. 1 и 2, се извършва въз основа на представено чуждестранно свидетелство за управление на МПС и документите по чл. 13, ал. 1, т. 1, 3, 4, 6 и 7. Съгласно ал.3, подмяната на свидетелството, по ал. 1, т. 3, се извършва въз основа на представено чуждестранно свидетелство за управление на МПС и документите по чл. 13, ал. 1, т. 1, 3 и 6.

В случая чуждестранното национално свидетелство е издадено от О. арабски емирства – държава, за която не е спорно, че е договаряща страна, присъединила се през 2007г., по Конвенцията за пътното движение, подписана във В. на 08.11.1968 г. /https://treaties.un.org/pages/ViewDetailsIII.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XI-B-19&chapter=11/, но не са налице предпоставките по чл. 17, ал.1 т.1, 2, 3 от Наредба № I-157 от 1.10.2002 г. за издаване на българско СУМПС, тъй като: чуждестранното свидетелство, представено от жалбоподателя Д. Ал Д., не отговаря на изискванията на Приложение № 6 от конвенцията; не са изпълнени изискванията на меморандума с Република България за взаимно признаване и преиздаване на свидетелствата за управление на МПС; страната, издала свидетелството, не е държава - членка на Европейския съюз, или друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или Конфедерация Швейцария.

В настоящия случай няма спор, че свидетелството за управление, което жалбоподателят представя за подмяна, е издадено в О. арабски емирства. Поради това жалбоподателят и процесуалният му представител се позовават на Меморандума за разбирателство между Министерството на вътрешните работи на Република България и Министерството на вътрешните работи на О. арабски емирства относно взаимното признаване и подмяната на свидетелства за управление на МПС, одобрен с Решение № 338 от 21 май 2018 г. на Министерския съвет, обнародван в Държавен вестник, брой 59 от 17.07.2018г.

Съгласно член 2 от Меморандума за разбирателство между Министерството на вътрешните работи на Република България и Министерството на вътрешните работи на О. арабски емирства относно взаимното признаване и подмяната на свидетелства за управление на МПС / ДВ, брой 59 от 17.07.2018г./, за граждани, които пристигат с

цел пребиваване, всяка от страните освобождава кандидата за подмяна на свидетелство за управление на МПС, издадено от другата страна, от съответните теоретични и практически изпити. Това освобождаване се ограничава до свидетелство за управление на МПС за категория за управление на леки/моторни превозни средства. По отношение на всички останали категории, а именно тези за мотоциклети, тежкотоварни автомобили, ремаркета и автобуси, се запазва изискването за преминаване на съответните теоретични и практически изпити, предвидени от националното законодателство на другата страна. Във всеки случай кандидатът трябва да премине медицинските прегледи, предвидени от всяка от двете страни. Периодът от време, през който подмяната на свидетелствата трябва да се осъществи, като се започне от датата, на която притежателят се е установил в страната, се определя от националното законодателство на съответната страна. Към член 2 е налична и таблица по която се обменят видовете свидетелства за управление на моторни превозни средства.

Разпоредбата на чл. 3 от Меморандум за разбирателство между Министерството на вътрешните работи на Република България и Министерството на вътрешните работи на О. арабски емирства относно взаимното признаване и подмяната на свидетелства за управление на МПС регламентира редът и условията, при които свидетелствата за управление на МПС могат да се подменят, както следва: 1. Кандидатът за подмяна на свидетелство за управление на МПС трябва да притежава валидно разрешение за пребиваване; 2. Свидетелството за управление на МПС трябва да е валидно и постоянно; 3. Кандидатът трябва да отговаря на изискванията за минимална възраст, установени от двете страни за различните категории свидетелства за управление на МПС; 4. Свидетелството за управление на МПС, което ще се подменя, трябва да бъде в съответствие с одобрените образци; 5. Свидетелството за управление на МПС на кандидатите трябва да бъде заменено с еквивалентен вид свидетелство съгласно таблицата към чл. 2; 6. Кандидатът за подмяна на свидетелство за управление на МПС трябва да представи официален превод на свидетелството за управление на МПС, издаден от сертифицирано бюро за легални преводи; 7. Кандидатът трябва да премине изискваните медицински прегледи; 8. Замененото свидетелство за управление на МПС се регламентира от всички условия съгласно националното законодателство на двете страни; 9. Замененото свидетелство за управление на МПС се изпраща на издаващия орган в другата страна по дипломатически път; 10. Разпоредбите на този Меморандум за разбирателство не се прилагат по отношение на кандидати, които не са граждани на нито една от страните.

От представените по делото доказателства се установява, че жалбоподателят Д. Ал Д. не притежава гражданство на нито една от страните по Меморандума, а именно липсват условията посочени в чл. 3, т. 10 от Меморандума. В представеното по делото копие на СУМПС № 179306/18.04.2017 г. издадено от О. /по делото се съдържа и копие на заверен превод на български език/ е отразено, че същият е с гражданство „С.“. Обстоятелството, че жалбоподателят не е гражданин на нито една от страните по Меморандума се потвърждава и от събраните в хода на административното производство доказателства, а именно Справка за лице – АИС „Български документи за самоличност“, в която е отразено, че Д. Ал Д. притежава разрешение за пребиваване №[ЕИК], изд. от МВР на 01.08.2022г., с валидност до 22.07.2023г. В същото е записано, че жалбоподателят е с гражданство С.. В тази връзка неоснователно се явява възражението на жалбоподателя, че след като

месторождението му е на територията на О., то той притежава и такова гражданство след като от представените доказателства не се установява безспорно такова твърдение. В това отношение административният орган правилно е приел, че липсват условията посочени в чл. 3, т. 10 от Меморандума за разбирателство между Министерството на вътрешните работи на Република България и Министерството на вътрешните работи на О. арабски емирства относно взаимното признаване и подмяната на свидетелства за управление на МПС, одобрен с Решение № 338 от 21 май 2018 г. на Министерския съвет, обнародван в Държавен вестник, брой 59 от 17.07.2018г., а доводите на жалбоподателя в обратен смисъл не са основателни. Не са налице условията по чл. 17, ал. 1, т. 2 от Наредба № I-157 от 1.10.2002 г.

За пълнота следва да се отбележи, че съгласно т.1-3 от Приложение 6 към Конвенцията за пътното движение, подписана във В. на 08.11.1968 г: Националното свидетелство за управление трябва да бъде под формата на документ/т.1/; Свидетелството се издава на езика или езиците, определени от компетентните органи, които издават или на които е поръчано да издадат този документ; въпреки това на него е написано на френски език "Permis de conduire", което може да бъде съпроводено или не с названието на другия език или езици, а също така с името и/или отличителния знак на страната, в която е издадено свидетелството/т.2/; Надписите на свидетелството са или на латиница или в английски курсив, или ако са на друга азбука, се повтарят и на латиница/т.3/.

Съгласно т. 4 от Приложение 6 към конвенцията, в свидетелството в задължителен ред трябва да присъстват следните указания, номерирани с цифри от 1 до 11: 1. Фамилия; 2. Лично и бащино име; 3. Дата и място на раждане; 4. Местожителство; 5. Орган, издал свидетелството; 6. Дата и място на издаване на свидетелството; 7. Дата на изтичане на действието на свидетелството; 8. Номер на свидетелството; 9. Подпис и/или печат от органа, издал свидетелството; 10. Подпис на притежателя; 11. Категория или категории, или подкатегории на превозните средства, за които се отнася това свидетелство, с посочване на датата на издаването на свидетелството и датата на изтичане на действието му за всяка от тези категории. Според т. 5 от Приложение 6, категориите превозни средства, за чието управление може да бъде издадено свидетелство, са следните: А. Мотоциклет; В. автомобили, с изключение на принадлежащите към категория А, чието разрешено максимално тегло не надвишава 3500 кг и чийто брой седящи места, освен мястото на водача, не надвишава осем; С. автомобили, с изключение на принадлежащите към категория D, чието максимално разрешено тегло надвишава 3500 кг; D. автомобили, предназначени за превоз на пътници и имащи повече от осем седящи места освен мястото на водача; Е. композиция от превозни средства, чийто влекач влиза в категории В, С и D, които водачът има право да управлява, но самите те не влизат в тази категория или тези категории. А според т. 6 от Приложение 6, националните законодателства могат да въведат, освен по-горе цитираните категории от А до Е, и допълнителни категории за превозни средства, също така и подкатегории в самите категории, и комбинация от категории; всички те трябва ясно да са определени в свидетелството за управление.

Видно е, от приложеното по делото /в превод на български/ заверено копие на чуждестранното свидетелство за управление на МПС, издадено от Обединени арабски емирства, че същото не изпълнява изискванията на Приложение 6 към Конвенцията за движението по пътищата за валидно посочване на видовете категории с латински букви и тяхното диференциране, според т. 5 от приложението, за да може да се

определи правоспособността на водача. Отговор дали посочените в чуждестранното свидетелство кодове на ограничението 1, 2 отговарят на някоя от категориите, посочени в т. 5 на Приложение 6 към конвенцията не може и не следва да се даде по пътя на тълкуването и съпоставката със съдържанието на дефинираните в т. 5 категории с латински букви. В конкретния случай категориите в чуждестранното свидетелство не са обозначени според правилата на Приложение 6 към конвенцията, отсъства заглавието на френски език и местожителство, които също са задължителни реквизити по Приложение 6 към конвенцията, поради което чуждестранното свидетелство не отговаря на изискванията на чл. 162, ал. 4 от ЗДвП и чл. 17, ал. 1 т. 1 от Наредба № I-157 от 1.10.2002 г.

Предвид изложеното, съдът намира за законосъобразен и обоснован изводът на административния орган, че не са налице условията да бъде издадено на жалбоподателя свидетелство за управление на МПС въз основа на притежаваното от него чуждестранно СУМПС № 179306/18.04.2017 г. издадено от Обединени арабски емирства, без полагане на изпит.

В обобщение, атакуваният по съдебен ред изричен отказ на ответника е законосъобразен индивидуален административен акт, който не страда от пороците, визирани в чл. 146 от АПК, поради което подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град III-то отделение, 81 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Д. Ал Д., ЛНЧ [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], вх. „В“, ет. 6, ап. Б 20, чрез адв. М. К. – САК, срещу Решение № 4332р54453/13.09.2022г., изд. Началник Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което е отказано да му бъде издадено свидетелство за управление на МПС.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от неговото съобщаване на страните.

СЪДИЯ: